

BICSKEI ÚJSÁG

40

2026. JÚLIUS

8

Akinek hálásak
a bicskei növények

12

Táborjárás –
vakációs nagyüzem

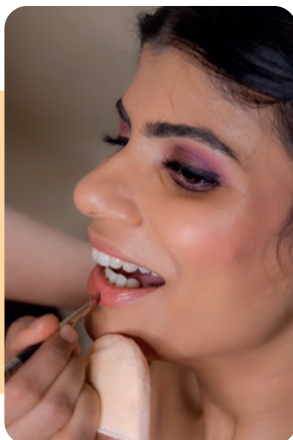
4

BÖLC SIS ÉVTIZEDEK

Sorozatunkban ezúttal Tálásné Sikó Melinda emlékezik

Július 30., csütörtök, 18:00 NŐK HÁZA ÖNBIZALOM ECSETTEL – SZÉPSÉG TUDATOSAN

Előadó: **Vellai Abigél** sminkes, szemöldök és szempilla stylist
Helyszín: Bicskei Kultúrközpont. A részvétel ingyenes, regisztrációhoz kötött.
 Regisztrálni személyesen a Petőfi Művelődési Központban vagy a 20/430-7770-es telefonszámon lehet.

Augusztus 5., szerda, 18:00 GENERÁCIÓKON ÁT – A NŐI SORSOK ÖRÖKSÉGE

Előadó: **Ignéczi Boglárka** coach, családállító vezető
Helyszín: Bicskei Kultúrközpont. A részvétel ingyenes, regisztrációhoz kötött.
 Regisztrálni személyesen a Petőfi Művelődési Központban vagy a 20/430-7770-es telefonszámon lehet.

Augusztus 14., péntek, 21:00 – FILMVETÍTÉS A BICSKE SZÍVE PARKBAN

BELÉD ESTEM (magyar romantikus vígjáték, 93 perc, 2026)

Augusztus 19., szerda, 17:00 TESTVÉRVÁROSI EGYEZMÉNY MEGÚJÍTÁSI ÜNNEPSÉGE

Tusnádfürdő – Bicske 20 éves, Csap – Bicske 10 éves testvérvárosi egyezmény megújítási ünnepe
Helyszín: Petőfi Művelődési Központ

Augusztus 29., szombat, 18:00 MÉRA – CIFRA LELKEK FORRÁSVIZE című előadás

Előadja: **Mérai Cifra Néptáncgyűttes**
 Koreográfusok: András-Varga Katalin, Varga Zoltán László, Sánta-Bíró Anna, Sánta Gergő
 Dramaturg: Sánta-Bíró Anna; Rendező koreográfus: Sánta Gergő
Helyszín: Petőfi Művelődési Központ

Kedves Bicskeiek!

A vakáció kellős közepében vagyunk, aminek vidám, kalandos, értékteremtő, izgalmas, sportos, testben, fejben és lélekben egyaránt építő mindennapjait a bicskei gyerekek számtalan táborban élvezhetik. Olyan élményekkel gazdagodnak a szünidőben – Bicskén éppen úgy, mint Zánka-Köveskálón –, amelyek személyiségük kialakulásában, fejlődésében mérföldköveket jelentenek.

A táborok sikeréhez azonban nem elég a gyerekek részvétele. Elengedhetetlenül szükséges az odafigyelő és odaadó pedagógus, könyvtáros, táborvezető, konyhai személyzet. Milyen nélkülözhetetlen a szülői bizalom is, hiszen abban a biztos tudatban bízhatják csemetéjüket hosszú időre mások gondjaira, hogy ott ugyanolyan jó kezekben lesznek, mintha a szülőkkel töltenék el azt az időt. Egymásra figyelés. Ennek a bicskei nyárnak is ez az alapvetése. Mindenki nyugodtan bízhat a másikban, fordíthatja hátát a másik felé.

Az önkormányzat mindezt lehetőségeihez mérten örömmel támogatja: anyagilag és tartalommal egyaránt. Okkal tesszük. Egyfelől, mert fontos, hogy építő programokat kapjanak a bicskei gyerekek, másrészt mert tudjuk, hogy a nyár végére még érettebb bicskei lokálpatrióták készülnek majd a következő tanévre. És ezzel mindenki nyer.

Bálint Istvánné
polgármester

Ajánló

Kiválóságok a köz és az egészségügy szolgálatában

Jól megérdemelt kitüntetésekkel ismerte el Bicske Város Önkormányzata a **Köztisztviselők Napja** és **Semmelweis-nap** alkalmából településünk kiválóságait. Az ünnepségekről és a díjazottak gondolatairól olvashatnak összeállításunkban **... részletek a 6-7. oldalon**

Három és fél évtizedes Barátság

Vannak olyan közösségek, amelyek évtizedeken át formálják egy város életét, megtartják az embereket, barátságokat építenek, és bizonyítják, hogy az összetartozásnak nincs korhatára. A bicskei **Barátság Nyugdíjas Klub** immár 35 éve ilyen közösség **... részletek a 20-21. oldalon**

BTC

A modern sporttelep, a tudatos utánpótlás-nevelés és a saját nevelésű fiatalok beépítése egyaránt fontos része a **Bicskei TC** filozófiájának. **Komjáthy Péter** technikai vezető szerint az elmúlt tíz év fejlesztései mára kézzelfogható eredményeket hoztak **... részletek a 18-19. oldalon**

Bicske és a szép kiejtés

A településünkön él Mészáros András ny. magyartanár-nyelvművelő, a szép magyar kiejtés és a nyelvi hagyományok elkötelezett kutatója. Egyben ő a **Bárczi Alapítvány** elnöke is, akivel a zárt *ë* fontosságáról és a szómagyarításról beszélgettünk **... kultúra a 10. oldalon**

Portré

„Bicskén jó gyerekek lenni!”

Tálasné Sikó Melinda 1986-ban Bicske várossá avatásának évében került a településre. Munkája során rengeteg családdal került kapcsolatba, ez is közrejátszott abban, hogy hamar otthonra lelt a városban, gyorsan befogadták. A napokban „Bicske Városáért Díj”-jal is kitüntetett bölcsődevezető idén nyugdíjba vonult. Az elmúlt négy évtizedről beszélgettünk vele.

– Ön született bicskei vagy az élet sodorta erre a településre?

– 1986-ban, pont a várossá avatás évében kerültünk férjemmel Bicskére. Ő akkor végezte el a katonai iskolát és Felcsútra helyezték az üzemanyag-bázisra. Kaptunk egy szolgálati lakást a településen, szemben a könyvtárral, és itt kezdtük meg közös életünket. Akkor még Bicske kisvárosias jellegű volt, mára ahhoz képest kinőtte magát. Lakói a kezdetektől fogva befogadtak minket és gyermekeink már ide születtek. Gyökértelenül kerültünk ide, de sikerült otthonra találnunk. Ez az év sok szempontból is jubileum számunkra, hiszen 40 éves házasság vagyunk, 40 éve élünk a városban és Bicske is 40 éves idén.

– Milyen volt az első benyomásuk? Előző lakhelyükhöz képest miben jelentett változást a bicskei lét?

– Férjem debreceni és az iskoláit Budapesten végezte, én pedig erdélyi vagyok. Nekem pozitív volt a változás, hogy saját közegemben, saját anyanyelvemen tudok dolgozni. Mikor idejöttünk, akkor egy szűk közegbe érkeztünk. Emlékszem, egy áprilisi szeles nap volt, szürke volt minden, lehangoló, de egyből jöttek a kedves szomszédok, beinvitáltak egy teára és máris itthon éreztük magunkat.

– Hogyan alakult a bicskei élete? Még mindig ugyanott laknak, mint érkezéskor?

– Első gyermekünk születése után kaptunk egy nagyobb lakást az Erőmű-telepen, de közben vettünk a kertvárosban egy telket és elkezdtünk építkezni. Már 32 éve lakunk a kertvárosban. Erdélyiként nagyon hiányzott a kert, már akkor családi házra vágytunk, mikor megkaptuk első lakásunkat. A gyerekek már kirepültek, elköltöztek Bicskéről, élnek a saját életüket.

Első munkahelyem nem Bicskén, hanem Budapesten a Kút-völgyi Kórházban volt, ezért kezdetben keveseket ismertem a városban, de ez azonnal megváltozott, ahogy elkezd-

tem az óvodai munkámat, egyre több családdal kerültem kapcsolatba. A gyermekem születése után ugyanis nem mentem vissza a fővárosba, hanem a malom melletti óvodában – ahol most az idősgondozási központ van – kezdtem dolgozni. Később szociális és bölcsődei munkám során újabb családok kerültek a látókörömbe. Volt, hogy egy tősgyökeres bicskei is meglepődött azon, mennyi mindenkit ismerek.

– S hogy alakult a karrier?

– Második gyermekem születése után a Gyermekegészségügyi Szolgálat keretében és onnan igazoltam át vezetőként a Bölcsődébe 2007-ben. Az elődöm nyugdíjba ment és megpályáztam az állást. A hat-hét pályázó közül a képviselő-testület az én pályázatomat tartotta a legalkalmasabbnak. Később egyesítették az intézményeket, létrejött a Kapcsolat Központ, ahova integrálták a Bölcsődét, a fenntartó az önkormányzat maradt, de az én felettesem a Kapcsolat Központ vezetője volt.

Itthon érezzük magunkat

– Az elmúlt 40 évben részese volt a város szociális, nevelési életének, hogyan változott ez az elmúlt négy évtizedben?

– Sokat változott, és egyértelműen jó irányba. A legkisebektől kezdve egészen 18 éves korig foglalkoztam gyerekekkel és szemmel látható a pozitív előrehaladás. Sokkal jobb anyagi – személyi és tárgyi – feltételekkel tudunk dolgozni. Egy pályázatnak köszönhetően a bölcsődében is egy csoporttal több van már, mint kezdetekkor – ami plusz 10 főt jelent. Jó gyerekek lenni ma Bicskén. Intézményi szinten nincs olyan dolog, amit ne tudnánk megadni.

Bicskén minden gyerekre odafigyelnek

– Bicskén jó gyerekek lenni. Ez az intézményeken kívül miben nyilvánul meg?

– Az utóbbi időben nagyon gyerekbarát település lett Bicske. Új játszótérek épültek, a régebbieket pedig felújították. Megemlíthetjük a **Bicske Szíve Parkot** vagy a Spar melletti játszótérrel, nagyon korszerű, fejlett játékparkok. A művelődési ház és a könyvtár is színvonalas gyerekprogramokat kínál. Rendszeresen járunk a gyerekekkel is ezekre. Bicskén minden gyerekre odafigyelnek.

– Az önkormányzat hogyan állt és hogyan áll a szociális és nevelési intézményekhez?

– A fenntartó mindig az önkormányzat volt és nagyon segítőkész, támogató a kapcsolat. Sosem fordult elő, hogy ha valami fontosat kértünk, azt ne kaptuk volna meg. Előfordult, hogy nem azonnal, de az utóbbi időben amilyen gyorsan csak lehet, a segítségünkre sietnek. Ha napvitorla kellett, megkaptuk, a bölcsőde klimatizálását már három évvel ezelőtt sikerült megoldani. Polgármester asszony nagyon kedves hozzánk, gyakran meglátogat minket, de ez a többi intézménynél is elmondható. Csak jót tudok mondani.

– Hány gyermek tud most Bicskén bölcsődébe járni?

– 34 férőhelyes, 3 csoportban. Mivel vannak olyan gyerekek, akik nem csak egy évig járnak bölcsődébe, ezért nem minden évben tudunk ennyi gyereket felvenni. Elvileg a törvény szerint 5 hónapos kortól lehet bölcsődébe felvenni gyereket és aki ilyen fiatalon bekerül, az 3 évig is maradhat az intézményben.

– Az elmúlt 20 évben sok gyerek fordult meg a kezei között.

– Valóban. Nagyon sok családot ismertem meg az évek során, szülőket, nagyszülőket, testvéreket és emiatt is érzem magam ennyire otthon a településen. Mivel több évtizedet töltöttem az intézményekben, egyre gyakoribb, hogy ko-

rábbi ovisom, bölcsisem már a saját gyermekét hozza. Nagyon jó érzés látni őket, hogy szép életpályát futottak be. Az elmúlt 40 év amúgy is rengeteg szép élményt hoz elő, csak nagyon gyorsan eltelt. Bicskén új otthonra találtunk, Bicske befogadott és ezért nagyon hálás vagyok.

– Gondolom, sokat segített a hivatása is abban, hogy befogadták.

– A gyerek nem felejt. Bár elbúcsúztam a bölcsődétől, de még nem tudtam elengedni. Egy pár napig távol voltam az intézménytől, de mikor visszamentem, az összes gyerek egyszerre rohant felém, ölelgetett.

– Idén nyugdíjba ment. Hogyan lehet elengedni az elmúlt évtizedeket?

– Még nem is tudatosult igazán bennem, még fel sem fogtam. Úgy érzem magam, mint egy fészekből kiesett madárfióka, mióta visszajöttem a szabadságomról, valamilyen ürességgel mindig a bölcsőde felé veszem az irányt. A nyári időszak mindig könnyebb, mert akkor a bölcsi is be van zárva, majd az ősz lesz nagyon más. Egy biztos: unatkozni nem fogok.

Köszönet az egészségügyi és szociális dolgozóknak

Vannak olyan munkakörök, amelyekben nem ér véget a munka délután négykor. Sokszor nincs ünnepnap, és a legnagyobb sikereket sem jutalmazza taps a mindennapokban. Az egészségügyi és szociális hivatás ilyen. Ezen területeken szolgálatot teljesítőknek mondott köszönetet Bicske Város Önkormányzata a Ssemelweis-nap alkalmából, méltatva a mások egészségéért és emberi méltóságáért dolgozókat.

– „Nagy dolgokra nem mindenki képes. De kis dolgokat nagy szeretettel bármelyikünk megtehet”. Szent Kalkuttai Teréz anyja gondolatai ezek, amelyek tökéletesen leírják mindazt, amit a bicskei egészségügyi és szociális szakemberek nap mint nap képviselnek – hangsúlyozta **Bálint Istvánné** városvezető a gyógyszertárak munkatársai, a védőnők, a házi- és gyermekorvosok, a fogorvosok, a **Bicskei Egészségügyi Központ** dolgozói, a **Kapcsolat Központ** munkatársai, a szociális intézmények dolgozói, a **Magyar Vöröskereszt** helyi közössége és a mentőszolgálat munkatársai körében mondott beszédében, jelezve, hogy ez az ünnep személyes jelentőséggel bír számára, hiszen a közélet előtt maga is ezen a területen dolgozott. – Örülök, hogy minden évben lehetőségem van megköszönni Önöknek, hogy hivatásukkal embereket szolgálnak, a legnehezebb pillanatokban nyújtanak segítséget, reményt adnak, gyógyítanak, vigasztalnak, gondoskodnak és jelen vannak akkor is, amikor mások már elfáradtak. Az emberségnek nincs munkaideje. A gondoskodásnak nincs ünnepnapja, az együttérzésnek nincsenek műszakbeosztásai.

A „Bicske Város 2026. évi Egészségügyi és Szociális Díja” kitüntetések egyik díjazottja **Szépe Szilvia**, a Bicskei Egészségügyi Központ egynapos sebészetének műtősnője. 1974-ben kezdte pályáját. Bicskén 2011-ben az egynapos sebészet indulásának egyik meghatározó szakembere lett. Szakmai felkészültsége, empátiája és elkötelezettsége nagyban hozzájárult ahhoz, hogy ez az új ellátási forma sikeresen meghonosodjon a városban.

– Óriási meglepetés, teljesen váratlanul ért ez a megtiszteltetés – mondta meghatódva Szépe Szilvia, aki bár nyugdíjas, ma is heti több alkalommal dolgozik. Mint mondta, a műtőben mindig van kezdete a napnak, de a végét soha nem lehet tudni.

– Nagyon sok szakmai tapasztalatot szereztem az évek alatt. Jó érzés, hogy ezt továbbadhatom. Amíg az egészségem megengedi, ezt nagyon szívesen csinálom. Az emberek közé járni nekem hiányozna – tette hozzá.

A másik díjazott **Dávid Mónika Eszter**, a **Kapcsolat Központ** személyi segítője volt, aki 2009 óta dolgozik a bicskei szociális alapellátásban. Fogytékossággal élő emberek mindennapjait segíti: látássérült és mozgáskorlátozott ellátottakhoz jár ki naponta, sokszor kétszer is.

– Boldogságot érzek. És hogy miből merítek erőt a mindennapokhoz? A gyerekeimből. Három gyermekem és négy unokám adja azt a szeretetet és energiát, amelyet nap mint nap tovább tudok adni azoknak, akiknek a legnagyobb szükségük van rá – hangsúlyozta a kitüntetett.

Az ünnepségen közreműködtek a Mayer Néptáncműhely növendékei. **Gratulálunk a díjazottaknak!**

Kiválóságok a köz szolgálatában

A Köztisztviselők Napja alkalmából a Városháza dolgozói nemcsak egy kellemes csapatépítő programon, hanem egy ünnepélyes eseményen is részt vehettek, amelynek keretében elismeréseket adtak át azoknak a munkatársaknak, akik mindennapi munkájukkal példát mutatnak elhivatottságból, szakmai felkészültségből és emberségből.

A rendezvényen **Bálint Istvánné** polgármester megemlékezett, hogy Bicske Város Önkormányzatának képviselő-testülete minden évben odaítéli a **Kiváló Köztisztviselő** kitüntetést. Örömmel jelezte, hogy az idei döntések egyértelműek voltak: vita nélküli, egyhangú határozat született, hiszen minden képviselő egyetértett abban, hogy ki érdemli meg az elismerést. **Fritz Gábor jegyző** hozzátette, hogy a hivatal apparátusa is szavazott, és így „két olyan kolléga kapja az elismerést, akikre maximálisan igaz mindaz, amit a valódi közszolgálat jelent”.

A képviselő-testület egyhangú döntésével **Brunner Blanka** vehette át a Kiváló Köztisztviselő kitüntetést, aki a munkáját rendkívüli lelkiismeretességgel, kiemelkedő szakmai színvonalon végzi, a testületi munka nélkülözhetetlen háttéremberként bárki fordulhat hozzá kérdéseivel.

– Elképesztően nagy megtiszteltetés számomra, hogy engem találtak érdemesnek erre a kitüntetésre. Még csak három éve

dolgozom itt, és őszintén szólva nem számítottam rá, hogy ilyen hamar részesülhetek ekkora elismerésben. Nagyon hálás vagyok azért, hogy ilyen komoly és nagy volumenű feladatokkal bíztak meg. A jövőben is igyekszem ugyanazzal a lelkiismeretességgel végezni a munkáma – mondta lapunknak.

A másik kitüntetés odaítéléséről a szokásoknak megfelelően a **Polgármesteri Hivatal** munkatársai döntöttek. A hivatal apparátusa **Furka Angélát** javasolta az elismerésre, hiszen nemcsak saját feladatait végzi magas színvonalon, hanem kollégáinak is mindig készséggel segít. Olyan munkatársnak tartják, akire bármikor lehet számítani, aki igazi csapatjátékosként erősíti a közösséget.

– Elsősorban meglepetést érzek, mert még nem számítottam „régibútordarabnak” ebben a hivatalban. Viszont egy olyan jó csapatba kerültem, amelyben nem nehéz jónak lenni. Jó emberek és kiváló szakemberek között az ember maga is könnyebben fejlődik. Jó kollegiális kapcsolatokat ápolok, amelyből sok mára már barátsággá is alakult. Ez a díj ezért különösen sokat jelent számomra – mondta mosolyogva Furka Angéla.

Nem vitás, hogy a közigazgatás sikeres működésének alapját azok az elhivatott szakemberek jelentik, akik nap mint nap a háttérben dolgoznak a városért és az itt élőkért. Az idei díjazottak éppen ilyen emberek.

Gratulálunk nekik!

Bregovits Gyöngyi:

A növények eleve szépek, én csak segítek nekik, hogy megmutathassák magukat

A Bicskei TV „Köztünk élő hősök” című műsorának hatvanharmadik vendége Szabó Ágnes soroztában Bregovits Gyöngyi volt, akit hol egy rózságyás mellett térdelve, hol a járdaszegélyek virágait gyomlálva láthatunk nap mint nap. Elmondta, hogy munkáját sokan természetesnek veszik, pedig a rendezett, virágos városkép mögött rengeteg kitartás, odafigyelés és alázat áll.

– Ha végignézzünk a város virágágyásain, szinte alig találunk bennük gyomot. Mi ennek a titka?

– Titok nincs, csak munka. Folyamatosan járom a várost, figyelem az ágyásokat, és amint megjelenik, kiszedem a gyomot. Ha nem hagyjuk megerősödni, akkor elszaporodni sem tud. Ez folyamatos odafigyelést igényel, nincs olyan, hogy egyszer kész vagyunk vele.

– Az ember azt gondolná, hogy ez egy véget nem érő feladat...

– Valóban az, de én nem is tudok fél munkát végezni. Ha elkezdek valamit, azt szeretem befejezni, rendben hagyni. Úgy érzem, hogy engem a Jóisten helyezett erre a helyre. Nem kertésznek tanultam, de hiszem, hogy Tőle kaptam ezt a képességet. Ő minden embernek adott valamilyen ajándékot, és ha azt használjuk, amire rendelt minket, akkor megáldja a munkánkat. Én ezt nap mint nap megtapasztalom.

– Az évszakok mennyire változtatják meg a feladatokat?

– Természetesen tavasszal több az ültetés, ilyenkor sok új növény kerül a földre. De az év nagy részében inkább a fenntartás a fontos: a gyomtalanítás, az ápolás, hogy mindig rendezettek legyenek a beültetések. Nagyobb ültetéseknél segítséget is kapok, hiszen a növényeket ki kell szállítani, elültetni, meglocsolni, és ezt egyedül nem lehet megoldani.

– Van beleszólása a növények kiválasztásába is?

– Sokszor igen. A főnököm gyakran szabad kezet ad, rám bízva, milyen növények kerüljenek egy-egy helyre. Ilyenkor fejben próbálom elképzelni az összehatást. Persze előfordul, hogy menet közben változik valami, vagy már nem lehet ugyanazokat a növényeket beszerezni, de mindig arra törekszünk, hogy a város minden pontján harmonikus legyen a látvány.

– Mégis van valami, ami sokszor elkeseríti...

– Sajnos igen. Nagyon sokszor előfordul, hogy valaki tönkreteszi azt, amit közös értékként próbálunk megőrizni. Kitapossák a növényeket, kiszedik őket, belegendik a kutyákat a virágágyásokba. A Kossuth téren például többször próbáltunk levendulát ültetni, de mindig rövid idő alatt tönkrement. Nem azért, mert kiszáradt volna, hanem mert valaki egyszerűen belelépett vagy kitaposta. Ilyenkor nem engem ér kár, hanem az egész

közösséget. Nem velem tolnak ki, hanem saját magukról állítanak ki bizonyítványt. Az egész város veszít vele. Jó lenne, ha ezeknek a cselekedeteknek lenne valamilyen következménye, mert addig mindig lesz, aki tönkreteszi azt, amin mások dolgoznak.

– Mindez azonban nem veszi el a kedvét. Jól látom?

– Másnap ugyanúgy ott vagyok a virágágyások mellett, lehajolok a gyomért, megigazítom a növényeket, és csendben folytatom a munkámat. Teszem a dolgom, amíg a Jóisten erőt ad hozzám.

– Mikor kezdődött a növények iránti szeretete? Gyerek kori emlék ez, vagy később alakult ki?

– Igazából gyerekkorom óta szeretem a növényeket és a virágokat. Ebben is a Jóisten munkáját látom. Édesanyámnak is mindig szép kertje volt, sok virág és szobanövény vett körül bennünket. Valószínűleg onnan is hoztam ezt az elhivatottságot, de úgy érzem, hogy ezt az adottságot kapja az ember. Ha valakinek ilyen irányú érdeklődése van, akkor egyszerűen ragad rá minden. Egyre többet tanul, egyre több növényt ismer meg.

– Pedig kertészeti végzettsége nincs.

– Nincs, de van növényismeretem. Sokat tanultam a gyakorlatban, utána olvastam dolgoknak, de leginkább az évek során ragadt rám minden. Ha az ember szereti azt, amit csinál, akkor szinte észrevétlenül tanulja meg.

– Van kedvenc növénye?

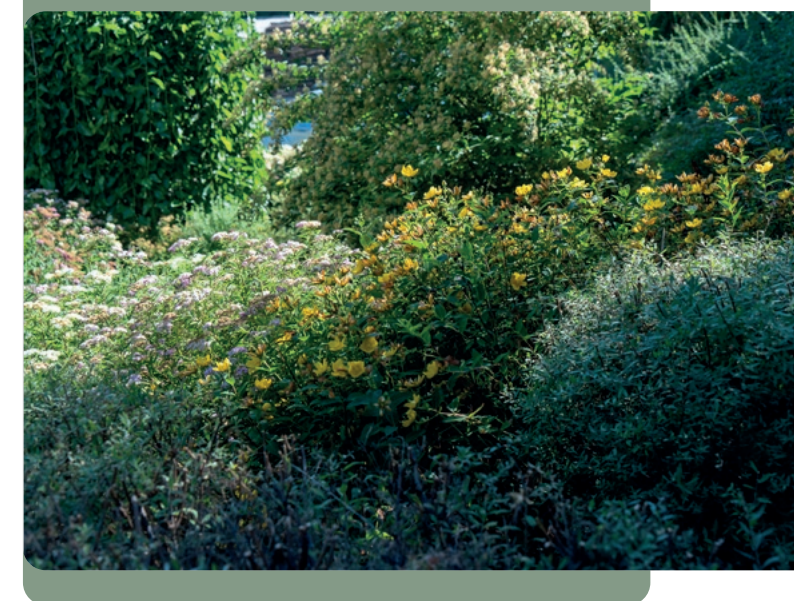
– Nagyon szeretem a tulipánokat és a liliumokat. Most is gyönyörűen virágoznak otthon a liliumjaim, mindig öröm rájuk nézni. De igazából minden virágot szeretek. A kék virágok különösen közel állnak hozzám. A város színei is a kék és a sárga, de sajnos igazán szép kék virágot nem könnyű találni közterületi beültetésekhez. A sárga még könnyebben adódik, de a kék ritkább.

– Munka után is marad ereje kertészkedni?

– A kertem Pincetetőn van. Ha felmegyek, nagyon nehéz lejönnöm. Amíg látok, addig dolgozom. Nyáron előfordul, hogy este negyed tízkor veszem észre, mennyi az idő, és bent a házban még semmit sem csináltam. Egyszerűen elrepül az idő a növények között.

– Visszatérve a közterületekre. A növénygondozásban, a gyom elleni harcban nem segít a mulcsozás?

– A talajtakarás nagyon hasznos, de én jobban szeretem a természetes lombtakarást. A geotextílián áttör a tarack vagy a folyófű, felülről pedig belegyökeresedik a gyom. Sokszor csak megnehezíti a munkát. Egyébként ezek az említett növények a legmakacsabb ellenfelek, amiket csak folyamatos odafigyeléssel lehet visszaszorítani. Ezért fontos, hogy valaki rendszeresen végigjárja a terü-

leteket. Ha ez megvan, akkor kordában lehet tartani őket.

– Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy folyamatosan járja a várost?

– Ez a napi feladatom. Végig megyek az ágyásokon, és ahol kell, ott dolgozom.

– Az elmúlt hónapokban a közösségi médiában sok bicskei fejezte ki elismerését a munkája iránt. Jólesnek ezek a visszajelzések?

– Nagyon hálás vagyok értük, és zavarba is jövök. Legszívesebben eltűnnék ilyenkor. Nem szeretem, ha rólam szól valami. Én csak végzem a dolgomat. Persze a meleget már egyre nehezebben bírom. Igyekszem úgy beosztani a munkát, hogy amikor nagyon erős a nap, egy kicsit pihenjek. Hosszú ujjú ruhában már nem bírnám, naptejet pedig nem igazán használlok, mert a por, a növényi részek és minden más azonnal beleragad. Így próbálom megoldani.

– A virágágyások gondozása ráadásul messze nem csak a növényekről szól...

– Rengeteg szemetet is össze kell szedni, amit sokszor nem is az emberek, hanem a szél hordja oda. Mindent fel kell szedni és ami nem odavaló, az a zsákomban végzi. Ezek apróságnak tűnnek, de nagyon sok munka van abban, hogy egy ágyás rendezett maradjon. De azért jó lenne, ha mindenki egy kicsit jobban vigyázna arra, ami közös.

– Lassan gondolkodhat a nyugdíjas éveken.

A növények akkor is maradnak?

– Valószínűleg igen. Amíg a Jóisten erőt ad, addig csinálom.

– Mire a legbüszkébb?

– A növények eleve szépek. Nem én teszem őket széppé. Én csak megpróbálom úgy gondozni őket, hogy meg tudják mutatni azt a szépséget, amivel megteremtette őket a Jóisten.

A településünkön él Mészáros András ny. magyartanár-nyelvművelő, a magyar „szépkiemtés” és a nyelvi hagyományok elkötelezett kutatója. Egyben ő a Bárczi Alapítvány elnöke is, akivel a zárt ě fontosságáról és a szómagyarításról beszélgettünk.

– A Bárczi Géza Kiejtési és Nyelvművelő Alapítvány több mint 25 éves múltra tekint vissza. Mi volt a létrehozásának célja?

– 1999-es Alapítása elsősorban Buvári Márta nevéhez fűződik (bicskei támogatókkal is), az elindításában és a működés megalapozásában pedig id. Bodolay Géza irodalomtörténész-nyelvész, majd Szente Imre költő-nyelvész is kulcsszerepet játszott. Legfőbb célunk a magyar nyelv zeneiségének, tiszta hangzásának megőrzése és ápolása, különös tekintettel a kiejtés kultúrájára. Az alapítvány kiemelt szakmai küldetése a magyar nyelvjárásokban és a hagyományos köznyelvben is élő zárt ě hang használatának, megőrzésének támogatása. Ezt a tevékenységet nevezhetjük „ě-nyelvművelésnek” is.

– Miért fontos a kétfajta „e” hang megkülönböztetése?

– A magyarok nagy része már nem tudja megkülönböztetni a nyílt és a zárt e-t, pedig például az eszperente nyelvben, ahol csak e-féle hangok vannak, nem egy, hanem két magánhangzót használunk. A magyar nyelvben valójában kétféle rövid „e” hang létezik. Hiába nem különböztetjük meg őket írásban, attól még ez a két e hang nem mesterséges kitaláció, hanem a magyar nyelv ősi kincse, amely szinte az összes hazai és határon túli nyelvjárásban (dunántúli, palóc, székely, stb.) a mai napig él, még ha a pesti köznyelv hajlamos is elhanyagolni. A zárt ě ismerete és használata nélkülözhetetlen a helyes magyar nyelvtan tanulásához, a nyelvtörténet megértéséhez és a népdalok, népmesék hiteles továbbadásához. Nem elhallgatni vagy tiltani kellene, hanem tudatosan ápolni és védeni, mert pontosabbá és dallamosabbá teszi az anyanyelvünket. Például ha eszperente „nyelven” leírjuk az állatkertet, akkor az zárt ě hanggal így néz ki: ketrecĕk, melyekben ezĕr beste leselĕkĕdve hever, s e helyĕn rĕngeteg ĕgyebeket, elevenĕket gyerĕkĕk, embĕrĕk lesnek.

– Az Ön személyes küldetése az idegen szavak magyarítása. Miért van erre szükség?

– A mai magyar nyelvészek szerint – és ezt hirdetik is – nem gond, ha a magyar nyelvbe idegen szavak kerülnek, sőt ezeket ugyanúgy toldalékolhatjuk. Például manapság népszerű szó a podcast, ennek már létezik bővített változata: podkaszter, podcastezik, stb. (magyarul: tár, műsortár, tározó, tároz, ...). Én úgy gondolom, hogy amit magyarul is tudunk mondani, azt mondjuk úgy. 2024-ben, a Bárczi Alapítvány létrejöttének 25. évfordulójára jelent meg kiadványom, a Nyelvészeti magyarító szójegyzék, melynek alcíme: Kanalas orvosság gyanánt – úmbár fogyasztható

csöppenként, kortyanként is. A kiadvány hiánypótló szakmunka, amely a magyar nyelvészeti szaknyelv megtisztítását és magyarítását tűzte ki célul. A 2024-ben megjelent szójegyzék 3000 cikket tartalmazott, a 2025-ös második kiadás már 5000-et. Munkám nem az idegen nyelvek ellen szól, hanem a magyar szaknyelv burjánzó idegen szavainak visszaszorításáért. Mivel a nyomtatott változat 120 oldalas terjedelemben, korlátozott példányszámban jelent meg, a szerző és az alapítvány a teljes szójegyzéket szabadon elérhetővé és böngészhetővé tette a világhálón, a nyelvmuvel.es.hu és a kiejtes.hu oldalakon keresztül.

– Az alapítvány időnként átad egy elismerést, amelynek van bicskei kötődése. Mi ez pontosan és kik kaphatják meg? És persze mi a bicskei kötődés?

– 2002-ben alapítottuk a Bárczi-harang-díjat, melyet olyan nyelvészeknek, kutatóknak, íróknak, költőknek, pedagógusoknak vagy előadóművészeknek ítélünk oda, akik példamutatóan képviselik a szép, tiszta és hagyományőrző magyar kiejtést a munkásságuk vagy a nyilvános szerepléseik során, aktívan tesznek az anyanyelvi kultúra ápolásáért és védelméért, különös figyelmet fordítanak az alapítvány fő missziójára: a beszédükben vagy tudományos munkájukban tudatosan megkülönböztetik és megőrzik a nyílt e és a zárt ě magánhangzót. Az elismerést az alapítás óta eltelt több mint két évtizedben több mint 15 neves szakember vehette át. A díjat a bicskei szobrász-, plakett- és éremművész Gyulavári Pál alkotta meg, és a Magyarmet Finomöntöde készíti, így az elismerésben alaposan benne van Bicske is.

				1 →		A	Fokozat jele küzdő-sportban↓	Egyiptom folyója ↓	Puhatestű állat ↓	A KÖR közepe ↓	Erich Kästner egyik „ikre” ↓
Ragasztó anyag ↓		Római 1000 ↑ Csillagkép →									
										Gábor vagy Gabriella becézve ↓	
A fülével érzel →											
Friss más szóval →			Gyakorol más szóval↓	Középen varr! →			A kutya csinálja → Nagy varázsló ↓				
		Idősebb lány-testvér↓		Nyúlékony édesség ↓	Elektron jele ↓						
2 →						S			↘		Félig igaz! ← Kis fekete madár↓
Görög oszlop féle ↓	Erdei állat →				Az A „párja” →		Jún., júl., aug. →				
	Vasúti szerelvény→						Történelem röviden →				
	Késő este →				Petárda „csinálja” (hang) → Nevetés ↓						
	Szolmizációs hang →			Kampós végű akasztó →						Olaszul igen ↓	
Kerámia díszítő anyaga →				Értékes nemes-fém →							

Beküldési határidő: 2026. augusztus 10. A megfejtéseket személyesen nyitvatartási időben a Nagy Károly Városi Könyvtárba (2060 Bicske, Kisfaludy u. 29.), vagy ugyanerre a címre postai úton juttathatják el. A borítékra kérjük, írják rá a megfejtő nevét és elérhetőségét. Elektronikus úton a könyvtár olvasószolgálati címére: olvasoszolgalat@nkvk.hu küldhetik el. A helyes megfejtők között 3 darab ajándécsomagot sorsolunk ki. Az előző rejtvény helyes megfejtői közül kisorsolt 3 szerencsés: **Paksz Károlyné, dr. Bencsik Norbert, Nagy Vilmosné.** Az ajándécsomagot a könyvtárban vehetik át.

Múlt havi lapszámunkban a keresztrejtvény helyes megfejtése Csokonai Vitéz Mihály volt. Irodalomtörténetünk kalandos életű jeles alakja, Csokonai Vitéz Mihály 1798 körül hosszabb időt töltött Bicskén, ahol barátjánál, Kovács Sámuel református rektornál vendégeskedett. Itt kezdte meg népdalgyűjtő munkáját, amely későbbi tevékenységének fontos alapja és állomása lett. A magyar líra klasszikusáról az utókor sem feledkezett meg: emlékét ma is őrzi a róla elnevezett bicskei általános iskola.

Vakáció üzemmódra kapcsolt Bicske

Ha valaki az elmúlt napokban arra lett figyelmes, hogy Bicskén hirtelen megsaporodtak a vidám gyereksapatok, színes krétarajzok lepték el a járdákat, a tanuszodából pedig folyamatos zsi-vaj és kacagás hallatszik, akkor tulajdonképpen nem történik semmi különös, egyszerűen megérkezett a nyár és vele együtt elindultak azok a táborok, amelyek minden évben a vakáció legjobban várt programjai közé tartoznak.

A Petőfi Művelődési Központ idén is gondoskodott arról, hogy a gyerekek egyetlen percig se unatkozzanak. A Huncutka és az Apró talpak tábor résztvevői néhány nap alatt annyi élményt gyűjtöttek, hogy abból még a tanév első osztályfőnöki óráján is jut majd mesélni való.

A Huncutka tábor már az első percekben bebizonyította, hogy itt nem a telefonok kijelzője, hanem a valódi élmények kapják a főszerepet. A második napon a Bicskei Önkormányzati Tűzoltóság laktanyájába látogattak el a gyerekek, ahol nem csak közelről ismerkedhettek meg a tűzoltók munkájával, hanem a járműveket és az eszközöket is kipróbálhatták. Persze a nap fénypontja sokak számára mégsem a tűzoltóautó volt, hanem a célba locsolás, ahol mindenki megmutathatta, milyen ügyesen bántik a vízsugárral. A nyári melegben ez a program egyszerre volt látványos, hasznos és rendkívül frissítő. A táborfelező kirándulás Kacsra vezetett, ahol a NoliLand állatsimogató lakói fogadták a kis vendégeket. A legnagyobb sikert kétségkívül a legfiatalabb nyuszi aratta, amely annyira belopta magát a gyerekek szívébe, hogy a gondozók végül a Huncutka nevet adták neki. Ennél találhatóbb aligha adhattak volna neki. Az állatsimogató után Tata következett, ahol az Angolkert árnyas fái között sétálva mindenki egy kicsit megpihenhetett a sok élmény közepette. A rekkenő hőség sem fogott ki a táborozókon. A gyerekek hol a tanuszoda vízében hűsöltek, hol kreatív alkotással töltötték az időt. Színes gyöngyökből karkötők és nyál-láncok készültek, előkerültek az ollók, a papírok, a színes ceruzák, és pillanatok alatt igazi kis alkotóműhelyé változott a művelődési központ. A zárónapon pedig ismét birtokba vették a környéket: a Fialatok Háza előtti térkövek néhány óra alatt színes rajzokkal, vidám figurákkal és mosolygós üzenetekkel teltek meg.

Alighogy véget ért az egyik tábor, máris megérkeztek az Apró talpak. Az első napon a fagyizás gyorsan eldöntötte, hogy remek lesz a hangulat, ezt papírszínház, közös játékok és sok nevetés követte. A

második napon a Petőfi Művelődési Központ nagytérmet szó szerint betöltötte a zene. A Just Dance program alatt szinte senki sem tudott egy helyben maradni. A gyerekek együtt táncoltak, mozogtak, nevettek, és mire véget ért a program, garantáltan mindenki teljesítette az aznapi mozgásadagot. A harmadik nap igazi tudományos kalandot tartogatott: a táborozók a budapesti Csodák Palotájába látogattak, ahol játékosan fedezhették fel a fizika és a tudomány legérdekesebb jelenségeit. Itt tényleg mindenhez hozzá lehetett nyúlni – sőt, ez volt a lényeg. A negyedik napon ismét a víz lett a főszerep. A tanuszoda medencéjében nemcsak a gyerekek csobbantak nagyokat, hanem a művelődési központ néhány munkatársa is beszállt a játékba. A közös pancsolásból végül kisebb vízi csata kerekedett, amelyet minden résztvevő hatalmas mosollyal „vészelt át”. Az utolsó nap ismét a kreativitásé és a szabadságé volt: előkerültek a színes kréták, a térkövek újra megteltek rajzokkal, majd a közeli játszótér is rövid időre az Apró talpak birodalmává vált. Miközben egymást váltották a napközis táborok a bicskei tanuszodában, a hagyományos úszótáborok is teljes gőzzel zajlanak. A nagy nyári melegben talán nincs is jobb hely a hűs medencénél, bár az edzések természetesen komoly munkát is jelentenek. Az edzők azonban pontosan tudják, hogy a nyári tábor nemcsak a fejlődésről, hanem a kikapcsolódásról is szól. Ezért a gyakorlás és a játék kéz a kézben jár: a gyerekek fejlődnek, egyre magabiztosabban mozognak a vízben, miközben önfeledten élvezik a vakáció minden pillanatát. A két művelődési központi tábor ugyan már véget ért, de a vakáció még korántsem. Az úszótáborok továbbra is várják a gyerekeket, és a nyári szünet még számos új kalandot tartogat.

Zánkai retro gyerektábor

A Bálint Istvánné polgármester asszony által megálmodott Retro tábor ezer fokon pörgött, mikor beléptünk az önkormányzat zánka-köveskáli üdülőjének kapuján. A nyár addigi legmelegebb napjára esett látogatásunk, így nem véletlen, hogy a csapat az aznapi zirci kirándulás után alig várta, hogy lemelessen egy esti balatoni csobbanásra. De előtte vacsora, a napi feladatok kiértékelése és az aktuális születésnaposok felköszöntése várt még a fiatalokra.

Immáron hetedik éve, hogy Bicske Város Önkormányzata Bálint Istvánné polgármester asszony – aki 10 éves kora óta szinte minden évben visszajár – ösztönzésére a település zánka-köveskáli táborhelyén felelevenítve a régi korok nyári élményét megszervezi az úgynevezett Retro tábor. Az elnevezés nem véletlen, hiszen a szervezők szeretnék megmutatni, hogy 30-40 éve, mikor még nem a tematikus táborok diktálták a divatot, hogyan töltötték a nyarukat a mostani gyerekek, fiatalok szülei, nagyszülei. Milyen volt faházakban lakni, napirend szerint élni, vetélkedni, megélni a pillanatot úgy, hogy az online világ helyett az offline világ legyen az előtérben.

Ezt szolgálja például az egész napos kirándulás is azzal a céllal, hogy megismertessék az ifjakkal a Balaton északi partjának, oldalának szépségeit. De a buszos túrán túl sem unatkoznak, lévén kézműveskedhetnek, játékos sportversenyeken, akadályversenyen, de olyan vetélkedőkön is összemérhetik tudásukat, ahol az ész, a kurátszi a fontos. És természetesen minél több fürdőzés a Balatonban.

Az egész egyik motorja Végh Rozália, aki 1972-ben, a tábor megnyitásakor nyolcadikosként lépett be először a kapun és azóta – ahogy ő fogalmaz – „nem tudja elengedni”. Persze nem egyedül viszi a hátán a programokat, hiszen a kezdetektől állandó segítőkre támaszkodhat, köztük Schulman Tibornéra, Ágoston Mártonra és a Bicskei Íj-szokra, de leginkább Ágoston Lászlóra, aki táborvezetőként gondoskodik arról, hogy a jó programokból és a jó hangulatból soha ne legyen hiány. A csapathoz később Nagy Tamás is csatlakozott, aki azóta is segítője a tábor életének. Igen széles korosztályokból jöttek a táborozók. A legfiatalabbak harmadikosok, de vannak középiskolások is, hiszen nincs korlát: aki jönni akar, az jöhet. És sokan élnek is a lehetőséggel. Idén 50 gyerek élvezi a retro élet örömeit, köztük olyanok is, akik már évek óta visszajárnak. A táborban bicskei kötődésű gyermekek vehetnek részt, kizáró ok

nincsen, de a vezetők által felállított szabályokat be kell tartani, hiszen a szülők rábízják a gyerekeket a nevelőkre, akik úgy szeretnék visszaadni, ahogy megkapták, elhozták őket. Persze a kezdeti elválás – főleg a legkisebb korosztályban – időnként nehéz, de itt már semmiben nem szenvednek hiányt a gyerekek, köszönhetően az önkormányzatnak, cégeknek, bicskei magánvállalkozóknak és sok szülőnek. A szervezők igyekeznek úgy megtalálni a támogatókat, hogy a szülőkre a lehető legkisebb terhet rója a tábor költsége. Friss gyümölcs, nassolnivaló pedig mindig akad valamelyik támogatónak köszönhetően.

Tartalmas, izgalmas, aktív heteket töltöttek Zánkán a bicskei fiatalok. Ahogy Végh Rozália mesélte, voltak olyan gyerekek, akik „két napig” aludtak egy-egy ilyen tábor után, annyira elfáradtak a sok programnak, aktivitásnak köszönhetően. Ennyi élmény kapcsán, ez teljesen érthető.

Életút a felhők felett és az óceán-repülők nyomában

Kilencvenötödik születésnapja alkalmából otthonában köszöntötte Jávor Géza Antalt, Bicske Város Díszpolgárát Bálint Istvánné, a település polgármestere. A jeles jubileum alkalmából a városvezető átadta a miniszterelnök által aláírt emléklapot is a legendás repülőoktatónak, akinek neve és munkássága mára elválaszthatatlanul összeforrt a magyar repüléstörténettel és Bicske kulturális örökségével.

– Ha létezik ember, akinek a szívverése is a légcsavarok ritmusát követi, az kétségkívül Géza bácsi. Az egész életét a repülésnek és a repülősportok népszerűsítésének szentelte nem csak Bicskén, hanem az egész országban – fogalmazott a polgármester, utalva az ünnepelt több mint 70 éves oktatói múltjára és arra, hogy mintegy 30 ezer fel szállást tudhat maga mögött.

Jávor Géza repülők iránti vonzalma a háború előtt időkben indult egy tatabányai repülőmodellező szakkörben. Az akkori idők leleményességét hűen tükrözi, hogy az első igazi vitorlázó repülőgépeket, egy **Tücsök** típusút, még szénért cserébe szerezték. 19-20 évesen mélyvízbe dobta, tanonc helyett azonnal repülésoktató lett. Később volt repülőgép-szerelő a hadseregben, repülőter-parancsnok a Mátra csodás lankái közt fekvő Hasznoson, majd harminc éven át építette és vezette a dunaújvárosi repteret. Nyugdíjba vonulása előtt a Budaörsi repülőtérről felszállva térképészrepülő pilótaként fotózta az országot – ahogy ő mondta, ekkor már tiszta örömből, felelősség nélkül, csak a felhőtlen kék eget fürkészve.

Legnagyobb repülő élményeként azt a kalandot tartja számon, amikor egy **Június 18.** típusú vitorlázógéppel, hivatalos térkép nélkül – csupán a békéscsabai reptéren ponyvából kirakott, szabad utat jelző nyilat követve – teljesített egy több mint 300 kilométeres távrepülést egészen a romániai Lugosig. Ezért a hatalmas teljesítményért kapta meg a 13-as számú aranykoszorús minősítést.

Utolsó munkahelyére már Bicskéről járt be. Amikor a városba költözött, új, nemes küldetést talált magának: szívügyévé vált az 1931-es történelmi óceánrepülés emlékeztetének ápolása. **Endresz György** pilóta és **Magyar Sándor** navigátor a „Justice for Hungary” nevű gépükkel rekordidő alatt szelték át az Atlanti-óceánt, majd mivel üzemanyaguk fogytán volt Bicske és Felcsút határában, egy kukoricásban hajtottak végre kényszerleszállást. Géza bácsi fáradhatatlan munkájának köszönhetően 2006-ban

letették az emlékmű alapkövét, amelyet később ünnepélyesen fel is avattak. Létrehozta a bicskei **Magyar Sándor Repülőegyesületet**, sőt, elzarándokolt a kanadai **Harbour Grace**-be is – ahonnan a hős pilóták egykor elindultak. Ott akkora tisztelettel fogadták a magyar repülőt, hogy a kinti település is díszpolgárává választotta.

Fáradhatatlan önkéntes és értékmentő munkáját az évek során számtalan díjjal ismerték el. Kapott **„Bicskéért Elismerő Oklevelet”,** a **Magyar Repülő Szövetség elnöki különdíját,** Közlekedési Hatósági elismerést, Fejér megye Marosi Arnold-díját, átvehette a **Magyar Arany Érdemkereszt** polgári tagozata kitüntetését és méltán lett **Bicske Város Díszpolgára** is.

Most, a 95. születésnapján is bebizonyosodott: Jávor Géza fáradhatatlanul rajong a repülésért, ugyanolyan lelkesedéssel beszél róla, mint gyerekkorában.

Isten éltesse sokáig, jó egészséget és boldog születésnapot kívánunk!

Testvérvárosi Örömfőzés a jubileumra készülve

Bicske és Tusnádfürdő két jó barát. Ez messze túlmutat a testvértelepülési szerződésen. Az emberi kapcsolatok építése és ápolása mellett például a városnapok kölcsönös látogatása is jelét adja e barátságnak. Idén sem volt ez másként, **Bálint Istvánné polgármester** vezetésével bicskei delegáció képviselte városunkat Tusnádfürdőn.

Bár a székelyföldi fürdőváros az elmúlt időszak gazdasági kihívásai miatt a korábbiaknál szerényebb, családiasabb keretek között tartotta meg ünnepi hétvégéjét, a látogatás a kulisszák mögött komoly szakmai munkát és a két település közeledő jubileumának előkészítését is szolgálta. A bicskei delegáció tagjai június 19-én érkeztek meg a Hargita megyei városba, ahol a házigazda, **Butyka Zsolt** polgármester közös, baráti vacsorával várta az érkezőket, ahol a kötetlen beszélgetések, mint már annyiszor, kiváló alapot biztosítottak a régi barátságok felelevenítésére és az új kapcsolatok elmélyítésére.

– Bár a hangulat végig ünnepi és szívmengető volt, mi a kulisszák mögött egy kicsit dolgoztunk is: közösen készítjük elő kapcsolatunk közeledő jubileumát – emelte ki Bálint Istvánné polgármester, utalva a két város közötti szoros, két évtizedes partneri viszonyra.

Másnap a központi és egyben legsikeresebb program, a közös **Örömfőzés** tette próbára a jelenlévőket. A testvértelepülések kisebb csapatai saját gasztronómiai különlegességeik elkészítésével járultak hozzá az összetartozás élményéhez. A bográcsok mellett zajló közös munka és a kötetlen beszélgetések még tovább mélyítették a köteléket. A hétvége zárásaként ünnepi szentmisére és hivatalos városi köszöntésekre került sor. A ceremónia keretében a helyi hagyományokhoz híven köszöntötték a 18. életévüket betöltő fiatalokat, a 25. és 50. házassági évfordulójukat ünneplő párokat, valamint a város 80 esztendőes szépkorú polgárait is, példát mutatva a generációk közötti tisztelet-ről és összetartásról.

Humanitárius és biztonsági kérdésekben döntöttek

Bicske Város Önkormányzat Képviselő-testülete június 25-én rendkívüli, nyilvános ülést tartott a Városházán. A képviselők a **helyi térfigyelő kamerarendszer** bővítési és korszerűsítési munkáival a tatabányai Vértes Kamera Kivitelező Kft.-t bízták meg bruttó 8 530 819 forint értékben, amelynek fedezetét a 2026-os költségvetés beruházási és tartalékkerete biztosítja.

Megújul a **Batthyány Lajos utca** páros oldalán lévő járda. A legkedvezőbb ajánlatot tevő, székesfehérvári Orinoco' 2002 Kft.-t bízták meg a kivitelezési munkálatokkal bruttó 29 306 230 forintos vállalási áron, amelynek fedezete a 2026-os költségvetés járda- és útburkolat-felújítási soron rendelkezésre áll.

További döntésként, ezzel elismerve az eddig kiváló munkát a képviselő-testület pályázati eljárás nélkül, 5 éves határozott időre – 2031. július 31-ig – újból bérbe adta az Aradi vértanúk utca 18. szám alatti ingatlant a

Baptista Tevékeny Szeretet Missziónak pszichiátriai és szenvedélybetegek nappali ellátása céljára.

Példaképek az iskolában és a sportpályán

Bicske Város Önkormányzata idén is méltó módon ismerte el azon fiatal tehetségeket, akik az iskolapadban és a sportpályákon egyaránt kimagasló, példaértékű teljesítményt nyújtottak. A „Jó tanuló, jó sportoló” díjakat ünnepélyes keretek között adták át az érintett intézmények tanévzáró ünnepségein.

Idén három bicskei diák részesült a megtisztelő elismerésben, mindhárman bebizonyították, hogy a kitartás, a fegyelem és a tudatos időbeosztás révén a legmagasabb tanulmányi eredmények és az élvonalbeli sporteredmények kölcsönösen erősítik egymást.

A **Bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskolában** ketten vehették át a díjat, melyeket **Bálint Istvánné** polgármester adott át személyesen, elismerve a fiatalok áldozatos munkáját.

Balogh Dorina (4.a osztály) példás magatartása és szorgalma mellett a **Dinamik Harcművészeti Közhasznú Sportegyesület** tagjaként kempó sportágban ért el világraszóló sikereket. Pályafutása során már 18 arany-,

19 ezüst- és 19 bronzérmét szerzett. A 2025-ös budaörsi UWSKF kempó világbajnokságon point sparring kategóriában 1. helyezést ért el és világbajnoki címet szerzett, emellett a felvidéki nemzetközi kupaversenyeken is többször állhatott a dobogó legfelső fokán.

Káhn Míra (8.c osztály) kitűnő, 4,8-as félévi tanulmányi átlaga mellett a kosárlabdapályák igazi vezéregyénisége. Éveken át vezette Fejér megyei bajnoki címekig iskoláját

és csapatát, de a frizbi országos bajnokságon és a kem-póban is kiváló eredményeket mutatott fel. Edzői szerint igazi csapatjátékos, aki a nehéz helyzetekben is képes a hátára venni a csapatot.

A bicskei **Szent László Általános Iskola** tanévzáró szentmiséje keretében **Gyuricza Zsuzsanna** önkormányzati képviselő adta át a példamutatást elismerő kitüntetést a tanintézmény büszkeségének.

Paszicsnyek Zsádány Zsolt (4. osztály) kitűnő bizonyítványai és példás közösségi magatartása mellett a sportban is rendkívül sokoldalú. A tenisz diákolimpián vármegei első, valamint országos harmadik helyezést ért el, az országos **HEAD ranglistán** pedig az előkelő 9. helyet foglalja el. Kiváló ütőérzéke mellett a labdarúgásban is jeleskedik: a **Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia (Felcsút SE)** igazolt tehetségeként az U10-es tornarendszer kiemelkedő játékosa.

Gratulálunk a díjazottaknak, felkészítő tanáraiknak és edzőiknek!

Testvériskolai látogatás Rétyen

A bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola és a rétyi Antos János Általános Iskola testvérkapcsolata 2004-ben kezdődött, amikor Kelemen Antal és Bárányos József, a két iskola akkori igazgatói aláírták a megállapodást. Aminek következtében az elmúlt több mint húsz évben egy igazi mély, egymást segítő barátság alakult ki az intézmények diákjai, tanárai között.

A COVID-ig minden évben találkoztak az iskolák diákjai. Az egyik esztendőben az erdélyiek jöttek az anyaországba, a másikon a bicskeiek látogattak a határon túlra. Ezt a járvány megakasztotta, de a tanárok továbbra is látogatták egymást, ami a feltöltődés mellett szakmai munkát is jelentett, így ők nem csak pihentek, hanem tovább is képezték magukat.

Nagyjából egy évtizeddel ezelőtt a Csokonai vezetősége úgy döntött, hogy **Csokonai-díjban** részesítik azt a 2-4 végzős diákot, akik mind a tanulmányaikban, mind magaviseletükben, mind a közösségért végzett munkában kiemelkedőek voltak. **(2026-ban ez a megtiszteltetés Nagy Hannát, Járfás Anita Magdolnát, Káhn Mírát és Kurucz Gábor Zalánt érte.)** Mígnem három évvel ezelőtt felmerült a bicskei iskola tanári karában, hogy mi lenne, ha a Csokonai-díjat nemcsak a saját tanulóik, hanem a rétyi iskola egy diákja is megkapná? A gondolatot tett követte és immár hagyomány, hogy egy erdélyi diák is részesül a díjban, ami tovább mélyíti mind az iskolák, mind a települések, mind a diákok kapcsolatát. Idén **Szabó Szilveszter Tihamér** lett Csokonai-díjas, akinek az elismerést **Bárányos József** személyesen adta át egy néhány napos látogatás keretében. Szilveszterről megtudtuk, hogy egy rendkívül szerény, de nagyon intelligens fiatalember, aki kiváló tanuló és tanulmányait gimnáziumban fogja folytatni. A rétyi iskola pedagógusai úgy gondolták, hogy ő az, akit a többiek elé példaként lehet állítani.

De nemcsak a Csokonai-díj átadása volt Bárányos tanár úr kötelessége, hanem ezen látogatás alkalmával adta át a tavaly indított, az olvasást népszerűsítő, **Könyvküldetés** elnevezésű olvasóverseny díjait is, mely versenyben első alkalommal a rétyiek bizonyultak eredményesebbnek.

Réty és Bicske testvérkapcsolata nagyon jó példa arra, hogy milyen az, amikor két település nem csak papíron, hanem szívből és lélekből testvérei egymásnak. Évtizedes barátságok kötik össze a két település polgárait, akik

közül sokan már szinte belenőnek ebbe a kapcsolatba és felnőttként is szívesen tesznek a fennmaradásáért. A közös ünnepek, a közös programok pedig nemcsak fenntartják, hanem évről évre erősítik mindezt.

„Nálunk már nem mi keressük a gyerekeket, hanem ők keresnek minket”

A modern sporttelep, a tudatos utánpótlás-nevelés és a saját nevelésű fiatalok beépítése egyaránt fontos része a Bicskei TC filozófiájának. Komjáthy Péter technikai vezető szerint az elmúlt tíz év fejlesztései mára kézzelfogható eredményeket hoztak, közel 250 sportoló tartozik a klubhoz, miközben egyre több saját nevelésű játékos mutatkozik be az NB III-as felnőtt csapatban.

– Mit jelent ma a Bicskei TC számára az utánpótlás-nevelés?

– Bicskén ez soha nem egy kötelezően letudandó feladat volt. Amikor 2015 végén új vezetése lett a klubnak, az egyik legfontosabb cél az volt, hogy olyan körülményeket teremtsünk, amelyek vonzóvá teszik az egyesületet a gyerekek számára. Ennek érdekében teljesen megújult a sporttelep: új pálya, új lelátó épült, jelentősen kibővítettük a klubépületet. A cél az volt, hogy ne egy elavult létesítmény fogadja a gyerekeket, hanem egy modern sportközpont.

– Úgy tűnik, bevált ez a szemlélet.

– Abszolút. Ma már közel 250 sportolónk van. Tíz évvel ezelőtt még nekünk kellett keresni a gyerekeket, ma pedig a szülők keresnek meg minket minden félév elején, hogy miként lehet hozzájuk jelentkezni. Ez talán a legjobb visszajelzés arra, hogy jó úton járunk.

– Az utánpótlás-játékosok beépítése mennyire jellemző?

– Ezen is sokat dolgoztunk. Az NB III-as felnőtt csapatunk immár hetedik éve stabil tagja a bajnokságnak, két ezüstérmet is szereztünk az elmúlt években. Sokáig azonban nehéz volt saját nevelésű fiatalokat beépíteni, mert még nem érték el azt a szintet, amelyet ez az osztály megkövetel. A mögöttünk hagyott idényben viszont már több 16-17 éves játékos is bemutatkozott a felnőtt csapatban. Ez nagy elérelépés, és jól mutatja, hogy az utánpótlás-nevelésünk kezd beérni.

– A legfiatalabb korosztályokban hogy áll a klub?

– Az U7-es, U9-es, U11-es és U13-as csapatok a Bózsik-programban szerepelnek, ahol hivatalosan nem vezetnek tabellát és nem számolják az eredményeket. Ott a hangsúly a képzésen és a játék megszerettetésén van. Ettől függetlenül természetesen mi figyeljük a fejlődést.

– A nagyobbaknál viszont sikerült szép sikert elérni.

– Az U16-os és U19-es korosztályban már valóban más a helyzet, hiszen ott már „eredménykényszer” van. Nagy öröm számunkra, hogy az U16-os csapatunk **Rigó Máté** vezetésével ezüstérmes lett a Fejér vármegyei bajnokságban. Az érmeiket a felnőtt csapat egyik hazai mérkőzésének

szünetében adtuk át, mert szerettük volna, hogy a fiatalok átérezzék: ennek a klubnak a részei, és előttük is nyitva áll az út a felnőtt futball felé.

– A női labdarúgás hogyan alakul Bicskén?

– Az elmúlt években volt lánycsapatunk, sőt olyan idény is, amikor kettő is működött. Most azonban olyan kevés játékos maradt, hogy nem tudtuk vállalni az indulást. Ez nem jelenti azt, hogy lemondunk róla. Az alsóbb korosztályokban továbbra is együtt futballoznak a fiúk és a lányok, és szeretnénk újra felépíteni egy versenyképes lánycsapatot.

– Az utánpótlás toborzásában milyen szerepe van a nyári sporttábornak?

– Óriási, szinte nélkülözhetetlen. Idén már tizenegyedik alkalommal rendeztük meg a **Bicskei TC sporttáborát**, amely a város egyik legnépszerűbb nyári programja. Nemcsak futballról szól, hiszen a gyerekek több sportággal is megismerkedhetnek, emellett kirándulások, kalandpark, hajókirándulás, állatpark és számos közösségi program is várja őket. Fontosnak tartjuk azt is, hogy elérhető maradjon a családok számára, ezért minden évben az egyik turnust támogatott áron tudjuk meghirdetni.

– Milyen kihívások várnak a klubra a következő időszakban?

– A legfontosabb feladat továbbra is az, hogy megőrizzük az utánpótlásunk stabilitását. Ebben óriási szerepe van a TAO-rendszernek, amely nélkül ma Magyarországon nagyon nehéz lenne ilyen színvonalon működtetni az utánpótlást. Emellett a klub gazdálkodását is a megváltozott lehetőségekhez kellett igazítanunk, de továbbra is az a célunk, hogy a Bicskei TC hosszú távon is biztos hátteret nyújtson a helyi fiatalok sportolásához és fejlődéséhez.

Csordás Csaba: Több is lehetett volna a Bicskei TC szezonjában

Az NB III-ban a 10. helyen zárta a bajnokságot a Bicskei TC. Csordás Csaba, a klub vezetőedzője és szakmai igazgatója szerint a sérülések és a szűk keret ellenére reális eredményt ért el a csapat, ugyanakkor úgy véli, kedvezőbb körülmények között ennél előrébb is végezhetek volna.

– Hogyan értékeli a csapat idei szezonját, és mi hiányzott ahhoz, hogy még előrébb végezzenek?
– A tavalyi történelmi ezüstérem után nagy változásokon ment keresztül a csapat. A felkészülés nem sikerült jól, de a bajnokságban hétről hétre fejlődünk, ám a sérülések és a rövid kispad azonban sokat kivettek belőlünk. Különösen fájó volt, hogy azokra a fiatal, tehetséges játékosokra, akiket nyáron sikerült megtalálnunk, tavasszal sérülések miatt nem számíthattunk. Úgy gondolom, ha végig rendelkezésre állnak, akár a hatodik helyért is harcba lehetünk volna. Így az NB III 10. helyezéssel összességében elégedettek lehetünk.
– Mit vár a következő szezontól?
– Még nehezebb évre számítok. Az elsődleges célunk az volt, hogy együtt tartsuk a csapat gerincét, emellett nagy eredmény, hogy Király Dáviddal is sikerült hosszabbítanunk. Most azon dolgozunk, hogy újabb tehetséges játékosokat találjunk. Maximalisták vagyunk, ezért bízunk benne, hogy ismét kiegyensúlyozott teljesítményt tudunk nyújtani.

Harmincöt év barátság, összetartozás és életigenlés

Vannak olyan közösségek, amelyek évtizedeken át formálják egy város életét, megtartják az embereket, barátságokat építenek, és bizonyítják, hogy az összetartozásnak nincs korhatára. A bicskei Barátság Nyugdíjas Klub immár 35 éve ilyen közösség.

Medvei Ida klubvezető csaknem a kezdetekben, 1999-ben csatlakozott a **Barátság Nyugdíjas Klub**hoz, később vezetői feladatokat is vállalt. Kezdetben maga is érzett egy kis bizonytalanságot, de azóta...

– Kicsit szorongva jöttem ide. Ugyan egész életemben emberekkel foglalkoztam, ám mégis más volt egy nyugdíjas közösségbe belépni. Ma már úgy érzem, hogy mindent megtettem ezért a klubért, és remélem, még sokáig tudok tenni érte – fogalmazott lapunknak, de őszintén beszélt arról is, hogy az évek során a klub létszáma jelentősen csökkent. Volt idő, amikor 112 tagjuk volt, ma 47-en alkotják a közösséget.

– Ahogy sokasodtak mögöttünk az évek, úgy fogyatkoztunk mi is. Sokan már nincsenek közöttünk. Rájuk mindig szeretettel emlékezünk – mondta, hozzátéve, hogy a veszteségek ellenére a közösség ereje változatlan. Nagy örömmel konstatálta, hogy folyamatosan csatlakoznak hozzájuk friss nyugdíjasok, így az utánpótlás biztosítva van.

Hetente találkoznak, közösen ünneplik a név- és születésnapokat, kirándulnak, kulturális programokra járnak, vetélkedőket szerveznek, verseket tanulnak, táncolnak, és szinte nincs olyan városi rendezvény, ahol ne lennének jelen.

– A Barátság Nyugdíjas Klub nélkül szinte nincs is városi esemény. Mindenhol ott vagyunk, ahol szükség van ránk – jegyezte meg mosolyogva.

Medvei Ida szerint a legnagyobb siker nem egy díj vagy elismerés, hanem az, hogy még mindig itt vannak. Ez a mondat talán mindennél jobban összefoglalja a jubileum lényegét. A közösség ma is aktív tagja az Országos és Fej-

ér Megyei Nyugdíjas Szövetségnek, valamint alapítója a Vál-völgyi Kistérség Nyugdíjas Szövetségének, amely tíz település klubjait fogja össze. Rendszeresen részt vesznek országos és megyei kulturális találkozókra – számos elismerés igazolja ezt. Különösen büszkéek arra, hogy 2018-ban **Bicske Városért Közösségi Díj**ban részesültek. **Bárányné Fejes Erika** hiába csak két éve csatlakozott hivatalosan a klubhoz, valójában már évtizedek óta kötődik a közösséghez, hiszen a művelődési központ korábbi munkatársaként jól ismerte a csapat életét.

– Nagyon szerettem őket már akkor is. Most pedig hivatalosan is közéjük tartozom. Azt hiszem a klub sikerének titka egyszerű: nagyon jó vezetőnk van Ida mama személyében. Valódi közösséget alkotunk. Itt nincs irigység, nincs rosszindulat. Csak jóindulat és összetartás. A mai világban különösen fontos, hogy legyen egy hely, ahol senki sincs egyedül. Bárki felhívhatja a másikat, ha segítségre van szüksége. Mindenki tudja, hogy tartozik valahová. Ez a közösség igazi ereje – vélekedett, kiegészítve azzal, hogy ez a garanciája annak, hogy nemcsak a 40., hanem akár a 70. születésnapját is megünnepelheti majd a klub.

A jubileumon **Bálint Istvánné** polgármester is köszöntötte a klub tagjait. Mint hangsúlyozta, a 35 év soknak tűnik, „gombócból is sok”, de a közösség életében mégis kevésnek érődik.

– 2014 óta rendszeres résztvevője vagyok a klub rendezvényeinek, és minden alkalommal ugyanazzal az élménnyel távozom. A bicskei nyugdíjas klub rendezvényeire eljőni biztos recept a megfiatalodásra. Ha buli van, engem még mindig letáncolnak a parkettről. Azt kívánom a saját generációmnak, hogy amikor majd elérjük ezt az életkort, ugyanolyan lelkesedéssel és életörömmel tudjunk közösséget építeni, mint a Barátság Nyugdíjas Klub tagjai. Amit átadnak az

embereknek, az életigenlés, a szeretet és a vidámság. Erre ma óriási szükség van – emelte ki a városvezető.

Bálint Istvánné a város nevében díszoklevelet adott át a klubnak, amelyben köszönetet mondott az elmúlt három és fél évtized áldozatos közösségépítő munkájáért. Az oklevél mellett vásárlási utalványt is átadott Medvei Idának, ezzel is hozzájárulva a klub következő rendezvényéhez.

A június 5-én megrendezett jubileumi ünnepségre több mint 130 vendég érkezett a Petőfi Művelődési Központba. A Vál-völgyi kistérség nyugdíjas klubjai mellett régi baráti közösségek is elfogadták a meghívást Martonvásárról, Oroszlányból és Szárligetről. A rendezvényt zenés és táncos műsorok tették még ünnepélyesebbé: felléptek a helyi zeneiskola növendékei, a **Mayer Néptáncműhely** néptáncosai, de természetesen a házigazda nyugdíjasklub tagjai is készültek saját produkcióval. Az ünnepi ebédet

pedig jókedvű beszélgetések, régi emlékek felidézése és sok nevetés követte. Nem véletlen talán, hogy a bicskei nyugdíjas klub neve: **Barátság**.

Felejthetetlen szezon-záró Dégen

Újabb sikeres évadot zárt a nagy népszerűségnek örvendő „Gondolatok 50 év felettieknek” programsorozat. A rendezvényeiken rendszeresen részt vevők jutalom utat kaptak, hiszen autóbusszal a dégi Festetics-kastély felé vették az irányt, hogy egy közös, élményekkel teli kirándulás közben elevenítsék fel az elmúlt hónapok nívós előadásait.

Nyilvánvaló, hogy a **„Gondolatok 50 év felettieknek”** programsorozat nem működne magától. A kezdeményezés motorja évek óta **Szabó Ágnes**, az **Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ** vezetője, aki fáradhatatlan energiával, precizitással és mérhetetlen empátiával szervezi ezeket az alkalmakat, hétről hétre jótanácsokkal ellátva a bicskei szépkorúakat, akikből nagyszerű közösséget épített. A mostani évad tervezése és a dégi kirándulás zökkenőmentes lebonyolítása is az ő szervező-készségét dicséri.

– Ebben az évadban az előadások, a konferencia és a záróakadémiaként szolgáló kirándulás is egy fix, jól tervezhető ritmust követett – minden hónap második keddjén gyűltünk össze. Így volt ez május közepén is, amikor a 39 fős különítményünk útra kelt, hogy felfedezze Dég kulturális és természeti kincseit. Tartalmas és érdekes tárlatvezetéssel indult a program a Festetics-kastélyban, ahol bepillantást nyerhettünk a történelmi család mindennapjaiba és a lenyűgöző épület titkaiba. Ez kö-

vetően a kastély hatalmas, zöldellő parkja tökéletes helyszínt biztosított az elmélkedésre, a könnyed sétákra és a kötetlen beszélgetésekre. A csoport tagjait teljesen elvarázsolta a tó partján álló, mesebeli Hollandi-ház is, amely örökre emlékeztető pillanatok és remek fotótémát nyújtott. A napot egy kellemes, jó hangulatú közös ebéd zárta a település egyik hangulatos éttermében – idézte fel a napot Szabó Ágnes.

A program most nyári pihenőre vonul, de aggodalomra semmi ok: a folytatás már fix, a „Gondolatok 50 év felettieknek” sorozat novembertől újult erővel és izgalmas témákkal tér vissza!

Isten hozott!

Gyarapodunk

Ismét újabb fiatal bicskei lakosok és családjaik részére kerültek átadásra a baba-mama csomagok.

Esküvők

Június 27. Bali Mihály és Halmi Zsófia
Június 27. Kiss András és Hartégen Roxána

Bicskei újszülötteink

Ványi Elena, szül.: 2026. 03. 18.
Petrovszki Ákos Zoltán, szül.: 2026. 06. 01.
Endrédi Zsófia, szül.: 2026. 06. 09.
Bencze Dóra, szül.: 2026. 06. 24.

Hivatalok

Bicskei Polgármesteri Hivatal
Bicske, Hősök tere 4.
+36 22 565 464

Bicskei Járási Hivatal
Bicske, Szent István út 7-11.
+36 22 566 300

Kultúra

Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár
Petőfi Művelődési Központ
Bicske, Kossuth tér 20.
+36 22 951 299;
+36 20 430 7770

Nagy Károly Városi Könyvtár
Bicske, Kisfaludy u. 29.
+36 22 565 115

Gazdasági és szociális intézmények

Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Köpont
Bicske, Ady Endre u. 1.
+36 22 412 367

Bölcsődei Szakmai Egység
Bicske, Ady Endre utca 17.
+36 22 950 324

Család- és Gyermekegészségügyi Szolgálat Szakmai Egység
Bicske, Ady Endre utca 1.
+36 22 412 367

Család- és Gyermekegészségügyi Központ Szakmai Egység
2060 Bicske,
Ady Endre utca 2.
+36 22 952 791

Védőnői Szakmai Egység
iskolavédőnői ellátás
2060 Bicske, Kossuth tér 17.

Gondozási Központ Szakmai Egység
Bicske, Szent István út 124.
+36 22 950 175

Pedagógiai Szakszolgálat
Bicske, Kisfaludy u. 50.
+36 22 350 948
Nyitvatartás: H-P: 8-11 óra

Bicskei Gazdasági Szervezet
Bicske, Kossuth utca 60-62.
+36 22 565 285

Új Esély Központ Bicske
Bicske, Aradi vértanúk u. 18.
+36 70 668 5165
Nyitvatartás: minden nap
7:00-19:30

Gyepmesteri feladatok:
Tuncsik József
+36 20 972 8231
Kincses Imre +36 70 626 7378

Egészségügy

Bicskei Egészségügyi Központ
Bicske, Kossuth tér 17.
+36 22 567 520
Hétfőtől péntekig: 7 órától
rendelési időtől függően

Gyermekegészségügy

Dr. Hadnagy Réka
+36 22 567 561
Rendelési idő:
H: 8-11 óra
K, Cs: 13-16 óra
Sz: 8-10 óra
P: páros héten 13-16 óra,
páratlan héten 8-11 óra

Dr. Kovács Attila
+36 22 567 561
Rendelési idő:
H, Sz: 13-16 óra
K: 8-11 óra
Cs: 9:30-11:30
P: páros héten 8-11 óra,
páratlan héten 13-16 óra

Egészségfejlesztési Iroda
Bicske, Kossuth u. 15.
+36 22 419 666
H-P: 8:00-16:00

Orvosi ügyelet
Bicske, Kossuth tér 17.
H-P: 16:00-22:00
Szombat, vasárnap
és ünnepnapokon:
8:00-14:00

A lakáson történő ellátási igényt a 1830-as hívószámon lehet bejelenteni.

Aranyas Gyógyszertár
Bicske, Kossuth tér 15.
+36 22 565 093
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

Duna Gyógyszertár
Bicske, Csabdi út 4.
+36 22 565 136
H-Sz: 9.00-20.00
V: 9.00-19.00

Oroszlán Patika
Bicske, Kossuth tér 10.
+36 22 350 775
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

Impresszum

A Bicskei Újság Bicske Város Önkormányzatának hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4200 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicskei Művelődési Közalapítvány (2060 Bicske, Hősök tere 4.). Kiadásért felelős személy: Vincze Zita. Készíti a VIA.HU MÉDIAÜGYNÖKSÉG ÉS PRODUKCIÓS IRODA Kft. Szerkesztő: Csúri Ákos. Nyomda: DOT-Media Consulting Kft. Hirdetésvétel, kéziratleadás: szerkesztoseg@bicske.hu

Szent István-napi programok

2026 - BICSKE

Augusztus 19. - Petőfi Művelődési Központ

17:00 Tusnádfürdő – Bicske 20 éves,
Csap – Bicske 10 éves
testvérvárosi egyezmény megújítási
ünnepsége

Augusztus 20.

8:00 Katolikus Szentmise

9:00 Városi ünnepség a
Hősök terén

Bicske Szíve Park

15:00 Könyves játszóház
Kézműves vásár
Habparty

15:30 Csocsesz előadása

17:00 ABBA SISTERS

18:00 Füredi Nikolett ünnepi műsora

18:45 Keressük Bicske kenyerét!
eredményhirdetés

19:00 Hippo & Horn interaktív
gyermekműsor

20:00 RÁCZ GERGŐ LIVE

21:30 Tűzijáték

22:00-01:00 After party

Kiegészítő programok:
játszópark, íjászat

